

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zawierającej sprostowanie dyrektywy 2002/2/WE zmieniającej dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi

COM(2006) 340 wersja ostateczna — 2006/0117 (COD)

(2006/C 324/15)

Dnia 10 lipca 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 152 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 8 września 2006 r. Sprawozdawcą był Leif E. NIELSEN.

Mając na względzie odnowienie składu Komitetu, Zgromadzenie Plenarne postanowiło przeprowadzić głosowanie nad niniejszą opinią na sesji plenarnej w październiku i zgodnie z art. 20 regulaminu wewnętrznego wyznaczyło Leifa E. NIELSENA na sprawozdawcę generalnego.

Na 430. sesji plenarnej, w dniu 26 października 2006 r., Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 85 głosami — 1 osoba wstrzymała się od głosu — następującą opinię:

1. Kontekst opinii

1.1 Przepisy z roku 1997 dotyczące produkcji mieszanek paszowych i obrotu nimi na potrzeby zwierząt użytkowych zostały poddane wielu zmianom, m.in. jeśli chodzi o etykietowanie oraz informowanie o ich składzie⁽¹⁾. W rezultacie kilka razy dochodziło do zmian stanu równowagi pomiędzy poufnością, (której domagali się producenci pasz), a pełną jawnością informacji odnośnie zawartości i składu pasz, (której domagał się sektor rolnictwa).

1.2 W 1990 r. ujednolicono przepisy dotyczące etykietowania, przy czym materiały paszowe miały być klasyfikowane w porządku malejącym według masy (bez obowiązku podania dokładnej ilości). W wyniku kryzysów wywołanych przez BSE (encefalopatia gąbczasta bydła) i dioksyny, postanowiono wprowadzić w 2002 r. tzw. deklarację otwartą, obejmującą ilościowe oraz jakościowe informacje o zawartości pasz. Obowiązkowe stało się podawanie zawartości procentowej materiałów paszowych w porządku malejącym według masy z tolerancją +/- 15 % zadeklarowanej wartości. Postanowiono także, że na prośbę klienta mają być udostępniane dokładne informacje odnośnie zawartości procentowej materiałów paszowych wykorzystywanych w mieszankach paszowych⁽²⁾.

1.3 W związku z tym zobowiązaniem Trybunał Sprawiedliwości poproszony został o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kontekście badania żądań producentów pasz o unieważnienie lub zawieszenie obowiązujących przepisów krajowych. W wyroku z 6 grudnia 2005 r.⁽³⁾ Trybunał przyznał instytucjom UE rację, m.in. odnośnie ważności dyrektywy. Trybunał uznał jednakże, iż obowiązek informowania

klientów, na ich żądanie, o dokładnym ilościowym składzie mieszanek paszowych jest nieważny w świetle zasady proporcjonalności. Trybunał stwierdził m.in., że obowiązek ten nie może być uzasadniony ochroną zdrowia publicznego i wykracza poza niezbędny w tym przypadku zakres.

1.4 Z tego względu Komisja proponuje formę decyzji zawierającej sprostowanie, która uwzględni zasadę, iż akty zmieniające nie powinny same być zmieniane, lecz można przyjąć do nich sprostowania. Gwarantuje to „przejrzystość i klarowność prawa wspólnotowego, nie nakładając jednocześnie bezpośredniego obowiązku na państwa członkowskie, aby zmieniały ustawodawstwo krajowe, ponieważ są one w każdym przypadku zobowiązane do podjęcia wszystkich odpowiednich środków w ramach krajowych systemów prawnych w celu zapewnienia wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości”.

2. Uwagi Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

2.1 Wyrok Trybunału jest znany branży produkującej pasze w UE, a Komisja przyznaje w cytowanej wyżej wypowiedzi, iż sprostowanie nie ma żadnego praktycznego znaczenia. EKES jest zdania, że przepisy powinny odzwierciedlać aktualny stan prawny i dlatego też popiera wniosek Komisji dotyczący sprostowania.

2.2 EKES zgadza się zresztą z zasadą deklaracji otwartej, mając wzgląd na postanowienia odnoszące się do konsumentów oraz konkurencję w tym obszarze. Dla producentów rolnych ważne są jak najdokładniejsze informacje o zawartości mieszanek paszowych i to nie tylko w odniesieniu do składu pasz, lecz również w celu porównania cen i jakości. Argumenty branży produkującej pasze oraz jej żądanie zapewnienia poufności ze względu na konkurencję na rynku pasz oraz na możliwości patentowe wydają się mniej ważne z uwagi na dotychczasowe doświadczenia związane ze stosunkami na rynku mieszanek paszowych.

(1) Dyrektywa Rady 79/373/EWG dotycząca obrotu mieszankami paszowymi, z późniejszymi zmianami.

(2) Dyrektywa 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r., która weszła w życie w państwach członkowskich w listopadzie 2003 r.

(3) Połączone sprawy C-453/03, C-11/04, C-12/04 oraz C-194-04.

2.3 EKES przyznaje jednak, że w niektórych przypadkach i dla dość określonych mieszanek paszowych, na przykład na potrzeby hodowli ryb, obowiązują szczególne warunki ⁽⁴⁾. EKES wzywa Komisję do rozważenia wyjątku od obowiązku podawania zawartości procentowej materiałów paszowych w mieszankach paszowych w porządku malejącym według masy dla pewnych gatunków specjalnych mieszanek, umożliwiając tym samym poufność w obliczu rozwoju technicznego. Takie rozwiązanie należy jednak stosować jedynie w wyjątkowych przypadkach i tylko wtedy, gdy jest to absolutnie niezbędne.

2.4 Postanowienie dotyczące podawania zawartości procentowej z tolerancją +/- 15 % zadeklarowanej wartości jest z praktycznego punktu widzenia całkiem realne. Jeśli w praktyce niemożliwe okaże się sprawdzenie mniejszych ilości (np. 10 %) z odpowiednią dokładnością, wtedy krajowe władze kontrolne

powinny być w stanie przeprowadzić kontrole na podstawie dokumentacji przedsiębiorstwa.

2.5 Czasem uważa się, że analiza zawartości mieszanek nie jest właściwie możliwa. Wypowiedź ta, z pominięciem wspomnianego wyżej wyjątku, nie jest słuszna, gdyż we wszystkich państwach członkowskich utworzono laboratoria, które są w stanie wykonać to zadanie w odpowiedni sposób.

2.6 EKES uważa za szczególnie ważne monitorowanie i pełne przestrzeganie przez władze państw członkowskich postanowień w tej dziedzinie, (co do tej pory nie zawsze miało miejsce), w interesie zarówno handlu wewnętrznego, jak i zachowania odnośnych przepisów prawnych. Komisja powinna w większym stopniu niż dotychczas wypełniać odnośne zobowiązania przy pomocy Biura ds. Żywności i Weterynarii.

Bruksela, 26 października 2006 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁴⁾ W przypadku hodowli ryb poszczególne gatunki mają określone potrzeby; istnieją też poważne różnice w składzie produktów ubocznych rybołówstwa oraz przemysłu rybnego, wykorzystywanych jako surowce w mieszankach paszowych.